

a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján
az Alkotmánybíróság részére
 Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest Környéki 3.K.27.797/2015/3. Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság	
2016 JAN. 28. <i>Vagy kézbeadás</i>	
Ez a mód: személyesen / postán / gyűjtőládába / e-mailen / líron	
Feladó: 4	Melléklet: 0
3.K.27797/2015/6	

Alulírott Herczeg Attila (lakcíme: [REDACTED]) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által **3.K.27.797/2015/3.** szám alatt hozott jogerős ítélettel szemben

alkotmányjogi panasz

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a támadott ítéletet semmisítse meg.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/166-0/2016
Érkezett:	2016 JAN 28.
Feladón:	3
Kezelőiroda:	
Melléklet:	1

1. A támadott ítélet elutasítja keresetemet, amelyet a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: Kincstár) által meghozott közigazgatási határozat felülvizsgálatára nyújtottam be. A Kincstár a felülvizsgálni kért határozatban engem az országgyűlési képviselők választása kampányméltóségeinek átláthatóvá tételéről szóló 2013. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Kampánytörvény) 1. § (1) bekezdése, valamint 8. § (4) bekezdés a) pontja alapján az országgyűlési képviselők 2014. évi általános választásán egyéni jelöltként igénybe vett kampányméltóság, 732.457 forint visszafizetésére kötelezett annak alapján, hogy a választókerületben leadott érvényes szavazatok 2%-át nem szereztem meg.

Ez utóbbi, tekintettel arra, hogy a Pest megyei 6. számú választókerületben indulva 876 szavazattal a szavazatok 1,63%-át szereztem meg, általam nem vitatott tény, de álláspontom szerint a Kincstár határozata, és az annak felülvizsgálatát megtagadó, jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet a választáson való induláshoz az Alaptörvény XXIII. cikkében biztosított jogommal, valamint az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében elismert jogegyenlőséggel és a választójoghoz az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdésében elismert egyenlőségével ellentétes.

2. Az Abtv. 27. §-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi

panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A jogerős ítélet az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint sérti az 1. pontban felsorolt, az Alaptörvényben biztosított jogaimat. A támadott ítélet ügyemben született, így az ügyben érintettnek minősülök. A rendelkezésére álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, az ügyben felülvizsgálati eljárás vagy perújítás nincs folyamatban, nem fogok felülvizsgálati kérelmet benyújtani a támadott bírósági döntés ellen. A bírói döntést annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta, hiszen az elutasította keresetemet. A támadott ítéletet 2015. november 27.-én kaptam kézhez, így – az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 28. § (2) bekezdésére is figyelemmel – a hatvannapos törvényi határidőn belül kerül benyújtásra a panasz.

3. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja. Álláspontom szerint ennek ügyemben helye lehet, hiszen a Kampánytörvény 8. § (4) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy „[h]a a jelölt a) nem szerzi meg az egyéni választókerületben leadott érvényes szavazatok legalább 2%-át, [...] az 1. § szerinti támogatást köteles a kincstárnak visszafizetni”, és ez a rendelkezés az ügyemben felmerült, az alábbiakban kifejtett speciális körülmények figyelembe vételét előíró rendelkezést nem tartalmazott.

4. A támadott ítélet a megjelölt alapjogaimat az alábbiak szerint sérti:

4.1. A Kampánytörvény szerinti támogatások az Alaptörvény XXIII. cikkében biztosított passzív választójog gyakorlását segítik elő, az azokra való jogosultság megléte vagy hiánya alapvetően befolyásolja a választáson való részvétel tényleges lehetőségét. Különösen igaz ez egy olyan, szervezeti támogatással, pártháttérrel nem rendelkező jelölt esetében, mint amilyen én voltam. Ennek megfelelően az a tény, hogy nekem fel nem róható okból elesem a jelöltállítási támogatástól, a választójogom sérelméhez vezet.

4.2. A jelölésként gyűjtött aláírások kiértékelése után egyetlen független jelöltként indultam el az országgyűlési választásokon Pest megye 6. választókerületében. Indulásom előtt tanulmányoztam a vonatkozó törvényeket, ennek részeként elemeztem a plakátok közterületen történő elhelyezésének lehetőségeit. Mivel jogi fórumok, újságcikkek ellentmondásosnak találták a választási plakát elhelyezésének reklám reklámtörvényen keresztüli szabályozását, telefonon és írásban megkerestem

az Országos Választási Bizottságot, jogi állásfoglalásukat kérve e kérdésben. Jónás Ilona, a Magyar Államkincstár főosztályvezetője írásban megerősítette a médiák hivatalos tájékoztatását:

„nem lehet reklámtáblát, reklámhordozót és egyéb reklámcélú berendezést a közvilágítási-, villany- és telefonoszlopon elhelyezni, függetlenül attól, hogy a közvilágítási-, villany-, és telefonoszlop a közút úttesten kívüli burkolatlan területén, járdán, gyalogúton vagy kerékpárúton helyezkedik el [12. § (3b) bekezdés], továbbá arra, hogy a Rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontjában rögzített tilalom (jogellenes azon reklám célú berendezés a kihelyezés időpontjától függetlenül, amely közvilágítási-, villany- és telefonoszlopon került elhelyezésre) a Rendelet 1. §-a miatt a választási plakátokra is vonatkozik.”

A választókörzet településeit elektronikus levélben kerestem meg, tájékoztatást kérve az egyedi szabályzásokról.

Ezek alapján alakítottam ki kampánystratégiám, melynek alapvető eleme volt a plakát, mivel ezeken költséghatékonyan tudtam volna megvalósítani a választók elérését, személyem, politikai jelmondataim, választási gyűléseim helyének és időpontjának hirdetését. A kihelyezést főként a kampány élesedő szakaszában terveztem intenzíven, hiszen a választók meggyőzése szempontjából ez tűnt a leghatékonyabbnak.

Az óriásplakátokon kívül, Gödöllőn fizetett reklámfelületen, valamint Aszódon, Gödöllőn, és Galgamácsán a kihelyezett korlátozott számú, az elindult jelöltek számához viszonyítottan kisméretű ingyenes reklámfelületeken nyílt plakát elhelyezési lehetőség.

Kampánystratégiám lényege az volt, hogy az Önkormányzatok által szabályozott politikai plakát elhelyezési lehetőség kiszámíthatóan, ellenőrzötten, egyenlő esélyt biztosított volna a pártok jelöltjeivel szemben, így a plakáton keresztüli hirdetésben, és a többi kampányelemben is sikeresen tudok megjelenni.

Mindezek alapján döntöttem az állam által a Magyar Államkincstáron keresztül folyósított kampánytámogatás igénybevétele mellett.

Személyesen egyeztettem az önkormányzatok jegyzőivel, körzetem Választási Bizottságának elnökével és választásokkal foglalkozó munkatársával, írásban kérelmeztem egyéni hirdető berendezések telepítésének lehetőségét:

Kartal, Verseg, Kerepes, Erdőkertes, Domony, Iklad, Váckisújfalu, Isaszeg térítésmentesen engedélyezte,

a Magyar Közútkezelő Kht. a lakott területek főútvonalai mentén 44 636 (negyvennégyezer-hatszázharminchat) Ft-ért engedélyezte,
 Gödöllő, Bag, Kistarcsa, Hévízgyörk, Mogyoród Önkormányzatok összesen 98 119 (kilencvennyolcezer-egyszázötvenkilenc) Ft-ért engedélyezték,
 az engedélyeztetési tervek dokumentációjának elkészítésével kapcsolatos költség 87 449 (nyolcvanhétezer-négyszáznegyvenkilenc) Ft volt.

A plakátokon kívül politikai programom, személyem széleskörű ismertetééhez szórólapokat juttattam el a választók otthonaiba, választási gyűléseket tartottam a választókörszét településeiben, helyi televíziókban sugárzott riportműsorokban vettem részt, internetes honlapot készítettem.

A villanyoszlopokon történő plakátelhelyezhetőséggel kapcsolatosan, a kampányidőszak során, 2014. március 17.-én, a Kúria a reklámtörvénnyel, a Nemzeti Választási Irodával ellentétesen foglalt állást, melyet az Alkotmánybíróság 2014. március 24.-én helybenhagyott. Ez a választások eredménye szempontjából kritikus időpontban történt.

Március 24.-e után, néhány napon belül a pártok [Együtt (MSZP), JOBBIK, FIDESZ] nagytömegben helyezték el plakátokat villanyoszlopokon, áramelosztó szekrényeken, buszmegállóknál, amivel jelentős túlsúlyba került a közterületeken kihelyezett kis és közepes méretű plakátok számát tekintve. A hátrányt csak kis mértékben tudtam csökkenteni.

A törvények értelmezésének hivatalos megváltozása miatt:

- a) az önálló hirdető berendezések engedélyeztetése feleslegessé vált, hiszen a felmérésre, engedélyezésre fordított díjak nélkül lett volna lehetőség, frekvenciált helyeken nagy mennyiségű plakát elhelyezésére
- b) hirdetői hatékonyságom jelentősen romlott, mivel a választópolgárok informálásában egy alapvető szempont a plakát figyelemfelkeltő hatása (megjelenés módja, számossága, konkurens hirdetményekhez viszonyított aránya)

Álláspontom szerint:

- a) a Magyar Államkincstárral a választási kampánytevékenység támogatására kötött Megállapodás újratárgyalása lett volna indokolt a támogatott tevékenység törvényi változása miatt.
- b) az egyedi hirdető berendezések engedélyeztetésére fordított költség felesleges kiadás, a Hatóságok által okozott indirekt károkozás volt.

A kampányfeltételek hátrányos megváltozása jelentősen csökkentette a választáson elért eredményességet, ezért nem tudtam teljesíteni a törvényben előírt visszafizetési feltételt.

A fentiek alapján egyértelmű, hogy a közterületi hirdetési szabályoknak a kampányidőszakon belüli átalakulása – függetlenül attól, hogy az amúgy alkotmányosan indokolt volt-e –, olyan, előre nem kalkulálható versenyhátrányt jelentett számomra, amelynek hiányában a 2%-os küszöb eléréséhez a tényleges eredményemhez képest még szükséges, kevesebb mint 300 többletszavazat mindenképpen megszerezhető lett volna.

4.3. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében elismert jogegyenlőséggel és a választójoghoz az Alaptörvény 2. cikk (1) bekezdésében elismert egyenlőségével ellentétes a támadott ítélet, mivel a támogatás visszafizettetése a választáson indult többi jelölttel szemben kellő alkotmányos indok nélkül hozott engem hátrányos helyzetbe.

A diszkrimináció a 4.1. pontban kifejtettekkel összhangban a minden más, az utóbb megnyílt kampányolási módokkal élni tudó jelölt vonatkozásában fennáll velem szemben, de különösen élesen vetődik fel azon jelöltársaim vonatkozásában, akik pártokat képviselve szereztek az enyémnél esetenként lényegesen kevesebb szavazatot. A választókerületben elindult 18 jelölt közül független indulóként ugyanis hiába kaptam az ötödik legtöbb szavazatot, a Kincstár döntése és a bíróság ítélete úgy lehetetleníti el számomra anyagilag a későbbi választásokon való indulást, hogy az országos listát állított pártok jelöltjeinek többsége (köztük a JESZ, az SMS, a KTI, az EGYÜTT 2014 és a KTI jelöltje) az enyémnél jóval kevesebb szavazatot kapott. Ők viszont csak az egyéni jelöltként szerzett támogatásukat veszítették utóbb el, az indulásukat lehetővé tevő pártszintű támogatásukat – tekintettel arra, hogy az ügyemben alkalmazott szabályhoz hasonló a Kampánytörvény a 3. § (1) bekezdés szerinti támogatásokhoz nem állapított meg – nálamnál sokkal gyengébb eredményükkel is megtarthatták.

Mindezek alapján kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a támadott ítéletet semmisítse meg. Az indítvány közzétételéhez hozzájárulok.

Budapest, 2016. január 21.

Tisztelettel,

Herczeg Attila